

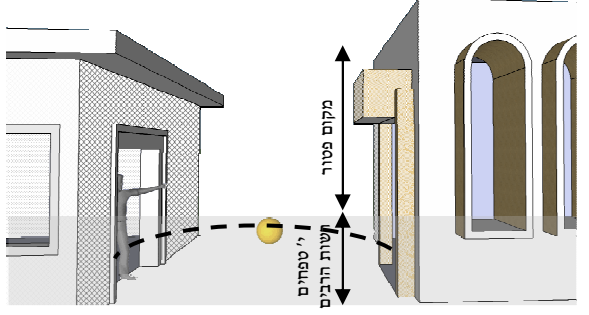
צ"ז ע"א. הזורק מרה"י לרה"י דרך רה"ר

משנתנו

בבה: דין הזורק מרה"י לרה"י שבה נחלקו חכמים ור"ע - מהו יסוד המח'?

אפשרות ב		אפשרות א		יסוד המח' יסוד
האם לומדים זורק ממושיט (חיוב הוצאה מרה"י לרה"י דרך רה"ר נלמד ממעשה הלויים במשכן שהושיטו קורות מעל י"ט)?		האם קלוטה (חפץ שנמצא באוויר רה"ר) כמי שהונחה (ברה"ר) דמי?		
מעל י"ט	מתחת י"ט	מעל י"ט	מתחת י"ט	
פטור, לא לומדים זורק ממושיט.	לכו"ע יש דין קכש"ד וחייב, שהחפץ נחשב כנח ברה"ר.	פטור, שהחפץ עבר במקום פטור (לכו"ע אין למדים זורק ממושיט)	פטור, נח ברה"ר (אין קכש"ד).	חכמים
חייב, לומדים זורק ממושיט.			חייב, החפץ נח ברה"ר (קכש"ד).	רבי עקיבא

הזורק... מרשות היחיד לרשות היחיד, ורשות הרבים באמצע - רבי עקיבא מחייב, וחכמים פוטרים... המושיט חייב, והזורק פטור. שכך היתה עבודת הלויים: שתי עגלות, זו אחר זו ברשות הרבים, מושיטין הקרשים מזו לזו, אבל לא זורקין.

רבי יוסף: בדבר זה הסתפק רב חסדא, ורב המנונא דייק מדברי הברייתא "ברשות הרבים עצמה" - משמע שחלקו דווקא ברה"ר, מתחת לי"ט (מעל י"ט אין זה מוגדר "רשות הרבים", אלא מקום פטור). בנוסף, מתוך כך שהברייתא עוסקת דווקא מתחת לי"ט - ניתן לדייק שהברייתא עוסקת בזורק חפץ (כמו במשנתנו. שאם הברייתא הייתה עוסקת במעביר חפץ דרך רה"ר, לשיטת רבי אלעזר חייב גם המעביר מעל י"ט, ונמצא של"ע בין מתחת י"ט בין מעל י"ט - חייב. ומדוע הגבילה הברייתא את דבריה דווקא מתחת לי"ט? מכאן מוכח שעוסקים בזורק ולא מעביר). ש"מ שחלקו בקכש"ד (אפשרות א), ש"מ.

מדברי רבי אלעזר משמע של"ע חייב בין מתחת י"ט (שסובר קכש"ד) ובין מעל י"ט (שסובר לומדים זורק ממושיט), וחכמים פטרו בשני המקרים, ולא כדיוק רב המנונא (שחולקים ר"ע וחכמים רק במתחת לי"ט). וא"א ללמוד מהדיוק "ברשות הרבים עצמה" (כדיוק רב המנונא שחלקו חכמים ור"ע דווקא מתחת לי"ט), מפני שהדיוק נועד להודיע כוחם של חכמים שגם מתחת לי"ט פוטרים (אפילו שיש שתי סיבות לחייב: קכש"ד, זורק מחיוב מושיט).

מדברי רב חלקיה בר טובי נחלקו ר"ע וחכמים בזורק בין שלשה עד עשרה טפחים (נחלקו בקכש"ד), ולא כדברי רבי אלעזר (שחולקים מתחת ומעל לי"ט. משמע מרש"י (ד"ה "פליגי") שרב חלקיה בר טובי חולק רק רבי אלעזר, ולא על רב המנונא. לפ"ז צ"ל שרב המנונא סובר שחלקו מתחת לי"ט כוונתו כדברי רב חלקיה דווקא מג"ט עד י"ט).

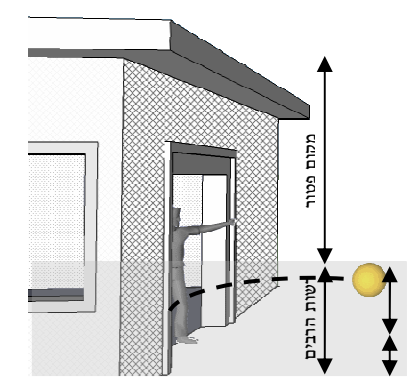
מרשות היחיד לרשות היחיד, ועובר (החפץ) ברשות הרבים עצמה, רבי עקיבא מחייב וחכמים פוטרים.

המוציא משוי למעלה מעשרה - חייב, שכן משא בני קהת (את ארון הכפורת מעל י"ט).

מחייב היה רבי עקיבא (את הזורק מרה"י לרה"י דרך רה"ר) אפילו למעלה מעשרה.

[הזורק כג' ועבר] תוך שלשה - דברי הכל חייב (כמונח ברה"ר). למעלה מעשרה - דברי הכל פטור (אין למדים זורק ממושיט). משלשה ועד עשרה באנו למחלוקת רבי עקיבא ורבנן (האם יש דין קכש"ד).

בתוך ג' דברי הכל חייב. למעלה מ' אינו אלא משום שבות (שיש טילטול במקום שאין עירובי חצרות, שנחשב שהרשות השנייה שייכת אף לו. רש"י), ואם היה רשויות שלו - מותר. מג' ועד כשרה - ר"ע מחייב וחכמים פוטרים.

למעלה מי"ט, מקום פטור
 רב המנונא: פטור.
 רבי אלעזר: חייב.
 רב חלקיה: פטור.

מג"ט עד י"ט, רה"ר
 רב המנונא: פטור.
 רבי אלעזר: מחלוקת.
 רב חלקיה: מחלוקת.

עד ג"ט, מונח ברה"ר (מדין לבד)
 רב המנונא: מחלוקת.
 רבי אלעזר: חייב (לרש"י).
 רב חלקיה: חייב.